

ИЗТОКЪ

Тарифа на обявитъ:
офиц. по 2 лв. на кв. см.
сдебни по 1 лв. на дума:
търг. реклами, честитки,
некролози, об. за годежъ
и др. по споразумение
Абонаментъ 80 лева
за година
Адресъ: в. „Изтокъ“
Сливенъ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за политико-общественъ и културенъ животъ.

Редактира комитетъ

ОБЩЕСТВЕННА БЛАГОТВОРИТЕЛНОСТЪ

Следъ безработицата, се хвърля въ очи друга една обществена проблема, засягаща положението на крайно беднитъ, или бепомощнитъ поради временни или трайни причини. Съпрокарване Наредба-законъ за общественно подпомагане, се внедри единъ новъ духъ въ благотворителността, Намѣриха се начини и срѣдства, за да бжде тая благотворителностъ истинска и достойна. До сега общественото подпомагане бѣше оставено на добритъ сърдца, на милостта, на частната инициатива. Нуждающия се отъ помощъ, за да я получи трѣбваше да я проси, и сполучваше, ако можеше да омилостиви сърдцата. Въ тоя си видъ просята унизителна за човѣшкото достоинство, мжчителна и неприятна за обществото, бѣше преследвана. — Съединъ замахъ се премахна благотворителността въ стария смисълъ на думата. Прокарва се принципа на общественото подпомагане, което не значи само милосърдие, а общественъ дългъ на всѣки български гражданинъ. И тоя дългъ, се изразява въ заплащането като постояненъ данѣкъ — законъ случаи, които съставляватъ источника на фонда за общественно подпомагане. Като се има предъ видъ обстоятелството, че съ закона не се изключва доброволната пожертвувателностъ и, че не е възможно да се очаква на суми отъ фонда — преди да има събрани, за което се иска време — по инициатива на военитъ власти — съвмѣстно съ общинскитъ такива, на много мѣста въ страната се организираха и съ инициатива на началника на гарнизона г. полковникъ Луковъ, подпомогнатъ отъ кмета г. Д. Захариевъ, се изнесе чрезъ позиви и общограждански събрания, че за сждбата на беднитъ сливенски граждани трѣбва да се погрижиме не самитъ, че въ името на обществения и християнски дългъ — трѣбва съ готовностъ да пода-

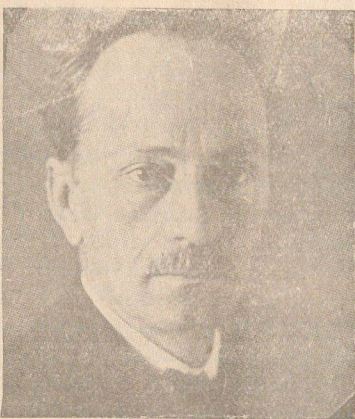
демъ ржка на тѣящитъ въ мизерия и нищета наши съграждани и да имъ създадемъ „поне една сносна Коледа“. Организиранни бѣха повече отъ 20 комисии — въ които взеха участие офицери, свещеници, учители и общински чиновници, които обходиха града — и събраха сведения за нуждающитъ се и даваха обективна преценка за онова, което гражданитъ биха дали. Отъ 2 — 3 дни сжитъ комисии обикалятъ града и събиратъ изказа на доброволната пожертвувателностъ на Сливенскитъ граждани. Военитъ каруци непрекъснато пренасятъ събранитъ дрехи и други домашни потребности въ общия складъ. Не липсватъ и трогателни случаи. Членъ отъ комисия — покартенъ отъ крайната мизерия, въ която заварва майка съ нѣколко невръстни деца, съблича шинела си и го дава на майката да го преправи на дрешки на зъзнецитъ отъ студъ деца. Говори се, че сжция отъ свои срѣдства е раздалъ около 100 м. платъ на беднитъ. Това сж случаи, които заслужаватъ само адмирации. Въ противовесъ узнаваме, че много отъ гражданитъ сж се отнесли твърде безчувствено къмъ нестихващитъ вопли на беднитъ си съграждани. Нашъ съгражданинъ, който получава около 5000 лв. пенсия и още толкова отъ наеми, поднася на комисията орѣфани долни дрѣхи, като съ голѣмо настояване далъ и 50 лв. вноска какваго ще се даде отъ всѣки прислужникъ или работникъ. Ако се наложи ще се публикуватъ имената на дарителитъ, за да се види до колко е развито въ сливенскитъ граждани — чувството за общественото подпомагане и солидарностъ.

Нека не се забравя, че духътъ на общественото подпомагане не е само хуманенъ, а и социаленъ. Подпомаганитъ се поставятъ подъ наблюдение съ целъ да се премахнатъ причинитъ на тѣхната нужда, като се полагатъ грижи, за да добиятъ стопанска и морална самостоятелностъ. Духътъ на новото време и справедливостъ — изискватъ, всѣки да получи отъ живота и държавата точно това, което отговаря на ролята, която той играе въ народното общжитие и държавна общностъ.

Д. Немировъ и Сиракъ Скитникъ за Сливенъ, Сливенци и Новата година.

Честита Навата година!

На васъ, сливенци, които азъ, по съвѣтитъ на моитъ родители и дѣдип оставямъ тѣй близко до сърдцето си, искамъ да

пожелая по случай новата година нѣщо, та да отвлека вниманието ви отъ тежката участъ на „вашия“ градъ. Но какво? Трѣбва да ви залѣжа съ нѣщо весѣло, да ви кажа нѣкоя приятна шега, да ви пренеса въ онова минало, когато Сливена е билъ пулсътъ на цѣлото българско — но какъ? Може би като раздвижи гордостта ви? О, това е най-лесно, стига да оживя образитъ на хаджи Димитра, на Селимински, на Чинтулова на Мирковича, на Доброплодни, на Пан. Хитова... Или не искате? Нима нѣма да ви е добре да чуете гласа на Чинтулова, който ще ви каже нѣщо за любовта народна или на Хаджи Димитра, отъ когото имате най-великия примѣръ на саможертва за родината? Или да видите образа на Селимински, който ще ви обсипи съ най-хубави думи за култура и

просвѣта? Не искате? Не сж ли тѣ отъ малцината великани, които понесоха идеалитъ на бащитъ и дедитъ ни и раздраха тъмната завеса, която дѣлеше българската земя отъ слънцето и лазуръ? Да, разбрахъ защо не искате! Тѣ не трѣбва да видятъ превитото тѣло на града ви — тѣло което едва носи тежестта на една стопанска криза! Тѣ не трѣбва да знаятъ, че огнището на българския устремъ, което съ пламѣцитъ си топлеше и освѣтяваше душитъ по всичкитъ краища на България днесъ едва мжждука. Небойте се! Тѣ добре знаятъ какъ градътъ се огъваше презъ последнитъ две десетилетия отъ тежестта на криза и виждатъ, че е мжно да се боришъ съ едно нещастие, което днесъ тегне върху много народи. Бждете увѣрени, че като тѣхни потомци, ще намѣрите и на това цергъ, стига да имате тѣхния завегъ — сплотеностъ, единостъ и вѣра въ доброто. Всѣки отъ васъ има по една идея за доброто, но не смѣе да каже, защото се бои, че ще бжде отречена. Отрицанието днесъ е най-големия нашъ врагъ и то е, което ни прави слаби единъ предъ другъ. Тогава това, което най-чистосърдечно бихъ пожелалъ по случай новата година нека бжде краятъ на отрицанието и началото на вѣрата единъ въ другъ. За да бждите силни предъ кризата, трѣбва да знаете, че нейната гибелъ е въ сплотеността на вашия умъ, духъ и знания.

Добри Немировъ.

Много сж причинитъ, които преобърнаха нѣкогашния цвѣтушъ и радостенъ Сливенъ на мъртавъ градъ.

Но въ това има дѣлъ не само логиката на историята и економиката: голѣмъ дѣлъ се пада на държавническото лекомислие и недомислие. Кой списленъ държавникъ обезлюдява и обнищява страната си!

За съжаление у насъ това систематически сж го правили. Въ сжщностъ чудовищно е, че сждбата на единъ тридесетхиладенъ градъ е могла да зависи отъ лични хрумвания, или отъ слабата съобразителностъ на случайни, силни на деня, хора... Дано новата година донесе на Сливенъ и жилавитъ сливенци по-добри и щастливи дни!

Сиракъ Скитникъ

ПРЕБРОЯВАНЕТО

На 31 т. м. ще се извърши т. н. всеобщо преброяване. Отъ освобождението до сега, у насъ сме имали осемъ такива преброявания. Всички сж били провеждани много добре, издигайки високо името ни между другитъ народи.

Целта на тия проброявания е да се изучатъ нуждитъ на народа и да се установи стопанската мощъ на страната.

Преброяването е основата на статистиката, а статистиката е основата на съвременната модерна държава. Безъ преброяване нѣма култура и нѣма напредѣкъ.

Отъ преброяването всѣки има полза, защото то показва, какво трѣбва и какво може да се направи, за да се подобратъ условията на живота.

Всеобщото преброяване е най-големото предприятие на държавата въ мирно време.

Потрѣбно е въодушевление и готовностъ потрѣбна е дисциплина за изпълнение на общия планъ.

Нашитъ съграждани, като преброители и като обектъ на преброяването, вѣрваме ще изпълнятъ достойно тоя свой културенъ дългъ.

Кооперативната конференция

На 16 т. м. въ Сливенъ бѣ манифестирано единството въ работа и ръководство на кооперативното движение въ града и селото. Безспорното значение на тоя стопански фактъ за нашия край, не трѣбва да се подценява и отминава мълкомъ.

Защото това е конкретния изразъ на волята на нацията и новата държава, да тласне икономическото развитие на страната къмъ възходъ, не по случайни хрумвания, а по пжтя на една добре очертана система. Не сжщо така не трѣбва да се премълчава и тжжното обстоятелство, че тази конференция мина организирана подъ знака на миналитъ такива, и неможа да изпълни своето предназначение.

Само едно стопанско тържество да бѣше това чествуване единството на кооперативното движение, изискваше повече усилия, за да се заинтересоватъ всичкитъ ония кржгове, които засѣга кооперативното движение и предъ които трѣбваше да се демонстрира новия пжтъ, изъ който трѣгва кооперативна България.

Не само това. На конферен-

цията липсваше вътрешна организираностъ и съдържание. Съ малки изключения тя се обърна въ мѣсто за учебнически напжтвания и словозилянция, които напомняхъ безплодието на миналитъ конференции. Кой кооперативенъ деятелъ би могълъ искрено да каже, че той следъ конференцията може да обнадежди кооперативнитъ маси съ нови конкретни постижения, каквито резултати безспорно трѣбваше да има? Предъ кооперативенъ Сливенъ и околита му, много живо трептущи въпроси, настойчиво чакатъ своето разрешение. Около тѣхъ трѣбваше да се концентрира вниманието на кооперативнитъ деятели.

Трѣбва, обаче, да бждемъ доволни, че присжтствуващитъ добре почувствуваха недостатѣцитъ на конференцията, който ние изтъкваме. Тѣ силно подчертаха необходимостта бждащитъ конференции да бждатъ дѣлови и разрешаватъ жизненитъ въпроси, непосредствено свързани съ организиране правилната защита на интереситъ на производителите и консуматора. Заедно съ това бѣше изразено и желанието за единъ по непосредственъ контактъ на града съ селото.

На зименъ излѣтъ изъ Сливенския балканъ

Защо въ Сливенъ се строи малко и лошо...

Французитъ казватъ „има ли строежи — всички сж добръ“. Строи ли се въ единъ градъ — има животъ, не се ли строи — всичко е мъртвило. Съ строежитъ се създава работа за много хора. Въ странство при финансова криза, да създадатъ работа, събарятъ стари здания и градятъ нови. Въ Сливенъ обратно — не само слабо се строи, но се пречи на градежитъ. Причината не е само настъпващата криза, — въ повечето случаи, това е неумението и незаинтересоваността на властта къмъ обществени строежи: пътища, регулация, павирани улици и пр., за да насърчи съ това и частнитъ строежи. Днесъ между голѣмитъ градове у насъ, нѣма градъ въ благоустройствено отношение по назадъ останалъ отъ Сливенъ! Независимо отъ това, и малкото, което се строи, страда отъ недостатъчно проучване, обществен интересъ се пречупва презъ частнитъ, и започнащото излиза или килаво, или стопански — вредно за града. Примѣри въ изобилие. Ето: преди извѣстно време се почна строежа на голѣмия мостъ на Коруча. Мостътъ се направи, разбира се, тамъ дето не трѣбваше и отворитъ му бързо се затлачиха съ чакълъ. Хеле, Господъ даде пожаръ по пладне, моста за чудо изгорѣ — та се отърва — той отъ събаряне, а града — отъ наводнение!

Да изпревари, другитъ градове — собственици на минерални бани, Сливенъ първи застрои модерни бани съ хотелъ. Строежитъ, обаче, бѣха повѣрени на новакъ — проектантъ, банитъ се застроиха нерационално и за това, и тогава и днесъ, тѣ сж нерентабилни. Застроиха се безъ централно отопление, безъ достатъчно съблекални, басейнитъ — съ излишенъ скъпъ дѣланъ камъкъ, наслани съ атински мраморъ, и — сръдства за втори хотелъ не останаха! Днесъ останалитъ минерални бани сж застроени модерно, практично, и въпреки изключителната лѣчebностъ на нашитъ бани, ни конкуриратъ по всички линии. И ето отъ тогава 35 години, сливенскитъ бани останаха, само съ единъ хотелъ безъ да се прибави — ни гвоздей. Лишени отъ модерни съобщения, достатъчно хотели и вили въ околността, а най-вече — стопанисвани отъ случайни хора, сливенскитъ минерални бани — тоя

перлъ на общината ни, вмѣсто съ приходитъ си да покриватъ половината градски бюджетъ, днесъ сж въ негова тежестъ.

Още случаи: Отъ „хорска срама“ реши се съ пѣтна повинностъ да се благоустроява града. Обаче, вмѣсто да се почне отъ главната артерия — Станционната улица, запущена отъ нѣколко кирпичени зида, отварятъ се маловажни улици, по краищата на града, а други се обезобразяватъ. Напр., отворена е улицата къмъ Окр. Затворъ. Събарятъ се най-ценнитъ за стария сливенски и народенъ строежъ — „чорбаджийски“ двуетажни къщи, развалятъ се цвѣтнитъ имъ градини, и като се ограждатъ съ дъсчени тараби, обръща се улицата отъ „Велико — княжеска“ въ „Циганска“. А въ пазаря, вмѣсто да се заставятъ собственицитъ да направятъ форменни тротояри, позволява се всѣки да строи по своему. И ако искате денемъ отъ единъ тротояръ да се качите на другъ, трѣбва стѣла, а нощемъ — електрическа ламба на обувката!

Сливенъ да изпреди дори и столицата, влезе въ непосилень дългъ, съграждайки грамадни си градски домъ, съ тържественна зала, която и следъ въкъ не може мебелира, и съ кула — отъ която се вижда границитъ на държавата ни. И домътъ, като не отговаря на градскитъ нужди, вмѣсто приходъ — дава загуби за общинския бюджетъ.

Реши се, Сливенъ да се електрифицира. Създаде се кооперация — „х. Димитър“ (това име се употребява дето трѣбва и не трѣбва!) Вмѣсто да използватъ, обаче, естествитъ близки каменни вжглища, застрои се скъпа и несигурна нафтова инсталация. Напоследъкъ единъ отъ моторитъ ѝ се повреди, града тъне въ мракъ, а кооперацията е въ загуба, защото, повечето сливенски фабрики пустнаха въ движение старитъ си вжглищни инсталации. Въпреки това, обаче, — и днесъ упоравата на кооперацията съ шкура и не смѣе да разгледа предложението на една близка каменовжглена мина за рационалното електроснабдяване на града и цѣлия югъ до турската граница. А въпроса е отъ жизнено значение за сегашното и бъдещо сливенско стопанство!

Сливенецъ, отъ любови къмъ родни балкани, приготви планъ за лѣтовището Карандиля. Даде

се то на концесия на мѣстнитъ туристски дружества. Около 80 граждани на Сливенъ, Ямболъ и Бургазъ, ангажираха мѣста за строежъ. Съ прокарване пътя за Кушбунаръ, още миналото лѣто можеше да се почне тоя строежъ. Обаче и тукъ „мина лисица пѣтъ“ на тоя отъ голѣмо значение за сливенския стопански туризъмъ начинъ. Планътъ е готовъ, общината, обаче, не иска бедни лѣтовища. И нито лѣтовища се почва, ни дълго очакваната хижа се строи, макаръ циглитъ ѝ отдавна да се търкалятъ изъ сливенското лесничество!

Най сетне, общината, по подражание или отъ предвидливостъ и внимание къмъ гражданството — незнаемъ, замисли да строи покрити хали, отъ които градътъ отдавна чувства нужда. Ояви се конкурсъ и стана. Но пакъ сливенска не съобразителностъ. Оказа се, че мѣстото, върху което ще се строи, било държавно — за поща. И държавата не дава мѣстото. Исква вмѣсто него друго, обаче, отчуждено съ царски указъ. Да се даде частно мѣсто, трѣбватъ милиони, които общината нѣма. И въ това време, да се ускори строежа, намѣсватъ се „безпристрастнитъ“ — всѣки иска пощата, която кой знае кога ще се строи, до къщата си. И сочатъ мѣсто: едни при „Татаръ-мезаръ“, други — до турското училище, трети — циганската баня и пр., безъ нѣкой да мисли, — че то трѣбва да се заплаща, безъ нѣкой да посочи за поща единственото подходящо и свободно градско мѣсто — при старитъ касапници, за да се почне и строежа на хали, защото безъ тѣхъ града не може! Пощата тукъ ще краси града, ще се види отъ всѣкиго и ще обслужва Сливенъ и Клуцохоръ съ дветъ имъ чаршии. Поща, банка, борса, се строятъ не въ махали, а въ търговски квартали, затова и турцитъ, даже, сж имали пощата си тукъ. И до гдето сливенци се споразумяватъ по тия очегледни въпроси, Бургазъ, Ямболъ, Стара Загора и Казанлъкъ се снабдиха съ модерни хали и пощи!

Апетитътъ иде съ яденето. Почнете тия занемарени до сега строежи и ще видите колко нови около тѣхъ ще се появятъ. Урегулируйте и оградете рѣкитъ, отворете улицитъ и ги настелете, продължете строежа на метрополия, хотела при банитъ, почивнитъ станции, почнете халитъ и, ще видите

какъ града бързо ще се благоустрои и гражданитъ ще почнатъ и тѣ да строятъ. Починътъ и куражътъ сж много по важни, отъ колкото сръдства. Кой нѣкога вѣрваше, че се застроятъ желѣзницитъ Сливенъ — Джовово, шосетата за Стара-рѣка, Кушбунаръ, или паметника на Фабрикаджията? Въ случаи като тия — вѣрата и почина правятъ много повече отъ колкото сръдствата.

Не сж окръгътъ и сждѣтъ, които ще повдигнатъ Сливена. Той се нуждае отъ подобро стопанство. Подобрете го и всичко изгубено ще се възвърне. Южнитъ граници на държавата ни не сж вѣчни — променятъ ли се, сегашното административно и сждебно значение на околнитъ градове ще се измени.

Нѣкога си Д-ръ Иванъ съ гордостъ се наричаше *Селимски*, Добри Фабрикаджията се подписваше *Исмаилели*, гърцитъ наричатъ българскитъ възстаници въ „Завѣрата“ — *Селимлюти*, войводата х. Димитъръ искаше да умре на „Агликина поляна“, а ние днешнитъ синове на сжщия тоя градъ се срамуваме отъ състоянието му — резултатъ на нехайство, егоизъмъ и скѣдоумица на досегашнитъ сливенски общинари. Да се запомни: днесъ живѣемъ време на обнова, не се ли промѣнимъ, останеме ли съ старитъ си обичаи и похвати — изгубени сме всички, наедно съ хубавия Сливенъ!

X.

Имотитъ на бившитъ партии

Въ брой 210 на Държавенъ вѣкъ е публикувана наредбата — законъ за ликвидирание съ имуществото на разтуренитъ партии. Всички тѣхни имоти, както и тѣзи на акционернитъ, кооперативни д-ва, създадени при партиитъ и служащи имъ като функционери, агенти и сръдница за охраняване на партизани, се изземватъ въ полза на държавата. Гя ще отговаря и за задълженията имъ, до размѣритъ на получения отъ нея активъ.

Това е последната фаза отъ ликвидацията на едно минало, колкото комично, толкова и тжжно въ политическия ни животъ. Държавата ще си прибере това, което отъ нейно име и съ нейни сръдства партизани — парвенюта събираха и ограбиха отъ гърба на чиновници, надничари и кандидати за служби.

Нашата околия

Село БЛАТЕЦЪ

Въ Блатецката селска община сж постъпили 544 молби по закона за задълженията, разпредѣлени по села, както слѣдва:

СЕЛО	молби	Сума на задълженията		
		Къмъ К. З. Б.	Къмъ Поп. б-ка	Къмъ частни лица
Блатецъ	151	1484400	40600	362000
Драголан.	206	1470400	151400	433300
Г. Александ.	204	720850	70000	141600
Трапоклово	94	246300	8500	34100
Глушникъ	45	128700	—	44500
Калояново	44	378000	—	108585

с. Трапоклово дължи и къмъ мѣстната кредитна кооперация 137,300 лева, а с. Калояново — 178370 лева.

Отъ общо подадитъ 544 молби, 148 отъ тѣхъ сж безъ горнитъ сведения за задълженията имъ, понеже сж ги подали само да запазятъ срока. Въ всѣки случай, общо задълженията на жителитъ отъ Блатецка община ще възлизатъ къмъ 10,000,000 лева.

Отъ броя на подадените молби се вижда, че почти всички длъжници сж поискали да се ползватъ отъ закона, въ който виждатъ гаранция за закрепване разклатеното имъ стопанство и заздравяване на кредитата имъ.

с. Гължбинци

На 23 т. м. въ селото ни се състоя събрание въ салона на училището, който се указа малкъ да побере многобройнитъ слушатели, дошли да чуятъ своя кметъ — г. Йор. Марковъ. Искреността въ речта на оратора, направи много добро впечатление на присѣствающитъ.

Нашия младъ енергиченъ кметъ съ още едно — две подобни идвания въ селото ни, ще успѣе да завладѣе и последнитъ центробѣжни елементи и Гължбинци, подъ неговата здрава организаторска рѣка, ще стане за образецъ на околнитъ села.

Стопанскитъ ни интереси сж въ Керменлий, искаме и административно да ождемъ тамъ! W.

Въ много учреждения още се намиратъ квантинии и купони, отъ разни партийни фондове, партийни клубове и др. Жалко е само едно — че не ще могатъ да се възврънатъ на бѣднитъ оългарски чиновници съборанитъ отъ тѣхъ партийни данѣци, които съ никакъвъ законъ не сж установени у насъ.

Жалко е сжщо, че не ще могатъ да се възврънатъ на селскитъ учители, купените отъ тѣхъ биволици, да зарадватъ семействата имъ съ малко млѣко. Жалко е... на много хора, за много нѣща е още жалко и тжжно!

Йорд. В. Богдаръ

ПЪРВИ СНѢГЪ

Сега и нѣкога.

Отъ вчера небето сипе първия си пухкавъ снѣгъ. Земята и покривитъ побѣлѣха. Улицата отъ часъ на часъ привлича и малки и голѣми. Нейната до-вчерашна тишина е сломена. Смѣхъ, викове, писъци и неодоливанъ радостенъ говоръ сподавятъ последната горестна въздишка.

Боже, какъ всичко се преобрази!

Въ пѣстрата улична картина децата заематъ челно мѣсто. Тѣ сж най-много, най-възрадвани, чевъреси и зачервени. Тѣхнитъ весели викове огласяватъ всички жгли. Лудоритъ имъ — поне въ тоя день — сж необуздаеми; до вечерта гърлата на всички ще просипнатъ. Едни отъ тѣхъ клянали, защото палавцитъ имъ другари сж ги навардаляли въ снѣга, други стоятъ настрана и гледатъ съкрушени съ възрзани чела или разкъравени нослета. Но тѣ сж малко. Има още сто-

тици здрави и буйни глави. Десятки купчини се спущатъ страмглаво отъ една посока на друга, разлюлюватъ се на едно мѣсто, струпватъ се въ черно кълбо, докато дойде при тѣхъ нѣкой предизвиканъ баща или братъ. Въ тоя мигъ рояка се прѣска. На земята оставатъ единъ или двамина — смазани, бѣли като живи воденичарски вързопи. По нататъкъ нова група, образувана отъ посмѣли нападатели, грабва шейната генералския синъ, трима — четирма я възсѣдатъ хайдушки, докато смажатъ желѣзата ѝ. Следъ това пораженството, тѣ зачепватъ съ едри снѣжни топки случайно зърнатата учителка, повръщатъ се назадъ, спиратъ за минута, разчупватъ по единъ хрупкавъ кравай, поизтърсятъ ржавицитъ, коженитъ палта, завиятъ отново пѣстритъ шалчета и хукватъ къмъ нови нападения.

Късно, когато електрически-

тѣ крушки блиснатъ свѣтлива свѣтлина, малкитъ безгрижници натѣпкватъ премръзнали ржце въ джобоветъ си, други стискатъ посинелитъ си уши, трети накуцватъ и се влачатъ къмъ домоветъ. Тѣ знаятъ, че тамъ ги очакватъ топла стая, нѣколко програмни упрѣка, вечерята, смѣха и зачакитъ, а следъ това ласкавия гласъ на майката.

На утринта нови приключения: пакъ шейни и битки, смѣхъ и олелия.

Честити детски дни!

Азъ обръщамъ неволно погледъ назадъ, правя усилия да си спомня поне блѣди картини изъ моето детство, които да скриватъ радостта на тия малки деца. Търся въ миналото като златаръ въ сметъта си. Нали тамъ има златни пращинки, ала тѣ сж тѣхъ незрими, затрупани отъ прѣстѣта и чернилката на оджака!

Моето детинство, наравно съ това на връстницитъ ми, проте че преди повече отъ три десетилѣтия съ толкова пустота, безжизнено и вяло! Ние бѣхме деца, не съзнаването ни, колкото и неформено, заключи въ

себе си спомена за тогавашната оскѣдица. Преди тридесетъ години ние само гледахме по голѣмитъ училищни табли или случайно попаднали картини чудото „шушони“, което днесъ топли нозетъ на тия вироглавци. Никой отъ насъ, макаръ и дете на заможни родители, не можеше да хукне по снѣга съ такива здрави и лъскави га-лошки, нито да закрие нослето си въ тия кждрави пѣстри кожи. Ние нѣмахме сегашнитъ кокетни чанти, не бѣхме сънували дори лекитъ велосипедчела съ три колелета, елхитъ въ училище, топлия чай на трапезариитъ, недѣлното следобѣдно кино, сценитъ на приказния театръ. За наша радостъ и възхвала нѣмахме вѣнцеслови-ята и ласкитъ въ „дена на детето“, нито грижитъ на учителя, общественика, държавника. Нищо, нищо нѣмахме тогава.

Живѣехме като сѣнки съ по едно лжжливо измѣрение, мърщина гълтахме препечения въ училище коматъ съ единствен-на утеха, че сме дошли между живитъ и добрия дѣдо Господъ ни пази да растемъ при тѣхъ. Ние само съществувахме

на земята, пѣпляхме съ търпението, упорството и скромността на мравкитъ. Такава бѣше ориясната ни.

Дали, защото сме били малки, снѣжната партина изглеждаше тѣй дебела или, наистина, тогава Богъ натрупваше бѣли покривки по метъръ и повече, днесъ у мене залягва едно заключение, че годинитъ все повече се опитомяватъ и отръсватъ отъ своята сурова първична стихийностъ, за да направятъ отъ зимата, есенята и студената пролѣтъ красиви годишни времена. Азъ помня, че презъ тия снѣжни зими майка ни ставаше рано преди насъ, изринваше снѣга натрупанъ предъ къщнитъ врата и прозореца. Ние стояхме дълго край огня, прелиствахме букваритъ, рисувахме по чернитъ замърсени плочи докато се отжпче снѣга! После надѣвахме мършавитъ калпачета, скривахме ушитъ си въ тѣхъ, а ржцетъ въ ржавитъ на тънката рубашка. Бѣше голѣма рѣдкостъ за ония времена да трѣгне нѣкое дете съ пантовки. Сегашнитъ къси и дълги палтенца почти не съществуваха. Малки-

Наши сътрудници

Славчо Красински

Младъ човѣкъ—младъ поетъ. —Роденъ е на 25. XII. 1907 г. въ Фердинандско, а даде първата си сбирка стихове „Изстрелъ“ презъ 1929 г. Въ живота и въ поезията отначало тръгна ходомъ „на лѣво“ и стигна до страницитѣ на Бакаловия „Новъ пѣтъ“, следъ това, обаче, оправя хода си—въ живота тръгна съ националенъ триколоръ, а въ поезията бързо влезе въ непристѣпния литературенъ замъкъ на „злато-рожитѣ“—днесъ той е първия лирикъ на „Златорогъ“—признатъ, затвърденъ, именитъ. Сбирката му, „Пролѣтенъ гостъ“, издадена миналата година, получи премията на съюза на българскитѣ писатели.—Общо поезията на Красински се отличава съ динамичностъ, свежа сила въ образи и настроение, непосредно чувство, здравъ усетъ.

Г. Н.

„Скитникъ“ е печата за прѣвъ пѣтъ въ в. „Изтокъ“

Бележити сливенци

Таню войвода

Единъ образъ неразясненъ, едно свѣтло стоящо още подъ крината, единъ герой и войвода, на когото не е отдадена още подобаващата починъ—това е Таню войвода. Таню Стояновъ Куртевъ е роденъ въ гр. Сливенъ, кв. Клучохоръ, презъ 1846 година. Ония, които помнятъ Таня, разправятъ баснословни работи за неговата енергия и решителностъ. За да може да бжде полезенъ на дѣлото той е станалъ чиновникъ по Хиршовата желѣзница Пловдивъ—Свиленградъ. Когато сж го узнали, той се превърля въ Сливенъ. Билъ е най-близкия приятелъ на Василъ Левски, и разпаленъ последователъ на П. Хитовъ и х. Димитъръ.

СКИТНИКЪ

Неразбранъ и въ башината кѣща,
Той заскита нейде по свѣта,
Тъмнината нощемъ го пригрѣща,
Птицитѣ го будятъ въ утринята.

За последенъ пѣтъ очи обрѣна—
въ низината всички хижи спятъ;
и отново тръгна той пострѣналъ
и запѣ по-дългия си пѣтъ.

И не знае никой гдѣ намѣри
тихъ подслонъ, срѣдъ толкова врази,
да намокри залька си черенъ
съ пресолени капки отъ сълзи.

Само нощемъ пѣсень ще заниже,
а зората сипне ли едва,
ще съзрятъ край дворища и хижи
отъ следи отжпкана трева.

Но веднажъ, когато подъ небето
той лежеше моренъ срѣдъ рѣжта,
нѣкой кротко люшна класовѣтъ
и посипа ситната роса.

Трепна той и вдигна погледъ моренъ
—върху него спрѣха две очи,
и една девойка заговори
тихо, както нивата звучи:

—Виждъ небето колко чисто свети,
чуй какъ пѣятъ всички класове—
ти раздаде всичко въвъ сърцето,
мирна радостъ днеска те зове.

Стана той и тръгна подиръ нея,
класовѣтъ пѣха следъ тѣхъ,
отъ тогазъ край селото живѣятъ
двамата незнайни на свѣта.

Презъ 1872 г., квгато В. Левски е дошелъ въ Сливенъ да събира помощи за централния Букурещки Т. Рев. Комитетъ, Таню го е разведдалъ, като търговецъ на аби и шаеци. За тази своя смѣлостъ е билъ по-късно предаденъ и заточенъ въ Диарбекиръ, отдето презъ 1875 г. успѣлъ да избѣга и отива право въ Влашко. Срѣдствата не му позволявали да дойде съ дружина въ Сливенъ. Наредено било и той да се яви презъ балкана въ помощъ на Сливенското въстание презъ 1876 год. Затова, презъ м. априлъ сжщата година, обралъ пощата между Турну-Мугурели и Александрия, а задигнатата сума далъ на единъ революционерствуващъ, който вече не се върналъ. Таню е билъ за щитникъ на идеята, че трѣбва да се работи направо въ България, чегитѣ трѣбва тамъ да действуватъ. Въ надвечерието, когато трѣбвало да се вдигне въстанието въ Сливенския революционенъ окръгъ, той минава Дунава съ една малка своя дружина, между Русе и Силистра, отзовава се къмъ Османпазаръ и кжде точно—не

се знае—е билъ предаденъ и презъ една нощъ сж били изклани цѣлата чета до единъ. Има още много да се каже за Таня войвода, но ние ще споменемъ тукъ само единъ мно-

Таню войвода род. 1846 г. Сливенъ

го важенъ документъ, издаденъ му отъ Василъ Левски:
Б. Р. Ц. К.
месецъ ноември 15—1872 г.
въ България

Ето тамъ оная крайна хижа
въ нея проста люлка се люлѣй,
тамъ въ дни на радостъ и на грижа
чува се какъ нѣкой дълго, дълго пѣй.

Славчо Красински

НОВА ГОДИНА

По-тежки дни, по-горестни години
и вѣтъръ по-стихийенъ, по-свирепъ
ти си видѣла, майчице родино,
отъ тия, шо преминаха надъ тебъ.

И както нѣкога не заличиха
вразитѣ твоя покоренъ народъ,
така и днешната стихия лиха
ще го кали по-твърдъ, по-гордъ.

И пакъ ще потекатъ потоци луди
изъ твоитѣ гори и равнини,
кждето дреме непробудно
земята въ тия зимни дни.

Ще чуешъ пакъ забравения шепотъ,
легендитѣ на бѣлитѣ вълни,
които отъ незнайни дни
ти е дарявало морето.

И дето името ти днесъ се хули
отново то ще иде тамъ
забравени скрижали да разбули,
да се превърне въ свѣтълъ храмъ.

И туй, което нѣкога си имала,
ти утре ще го имашъ пакъ
преди да те настигне зимата,
преди да те засипе снѣгъ.

Защото е, било така отсждено:
да водишъ по-честитъ животъ
и твоя младъ народъ да бжде
единъ богоизбранъ народъ.

Димитъръ Пантелеевъ

ПЪЛНОМОЩИЕ

Носящиятъ това писмо, подъ име Къдиръ Афѣзъ (Т. С.)—Таню Стояновъ,—което име той споредъ обстоятелствата може да си го измѣнява, като предварително яви за това въ окръжния центъръ отъ дето зависи, ще зема и дава за всичко. Сжщото лице се препорѣчва като искренъ дѣятелъ и постояненъ работникъ за постижението свѣтата ни народна цель—освобождението на милото ни отечество България. Като такъвзи нему се порѣчва и се упълномощава да работи и дѣйствува въ Джумайско, Османъ-пазарско, Хаджиоглу Пазарджишко и въ Котленската околностъ: Медвенъ, Градецъ, Жеравна, Ичера, като съставя частни революционни комитети споредъ уставъ. Отъ тия мѣста той ще зима имената по на три лица, и тия имена ще ги явява на окръжния центъръ въ двоенъ видъ, сиречъ истинското имъ име и новодаденото.

На упълномощеното лице се дава пълно довѣрие въ работата му, за това приканва се сѣки отъ рѣченитѣ мѣста да уважаватъ приказанията му и

Наши сътрудници

Д. Пантелеевъ

Роденъ на 26. XI. 1901 въ г. София

Лирикъ. Написалъ стихотворни сбирки „Стрелецъ“ 1924 г., „Дърваръ“ 1928 г. и „Прозорче“ 1933 г. (стихове за деца).

Отъ младитѣ наши лирици малко по-старъ е, но и малко по-добъръ поетъ. Сътрудничи днесъ въ спис. „Българска мисль“ и Л. И. К. най-добрия ни литературенъ вестникъ.

Отъ нѣколко години непрекъснато е секретаръ на Съюза на българскитѣ писатели. Стихотворението „Нова-година“ написалъ специално за „Изтокъ“, да му благодаримъ за това и да му пожелаемъ да дочака още много нови години.

Г. Н.

всичко каквото се зело—дало съ това лице ще се яви на окръжния центъръ отъ дето пакъ ще се представя смѣтка въ Ц. К. за всички действия, които съвпадатъ въ окр. центъръ.

Пълномощното лице ще ви разясни за всичко какъ трѣбва да се работи и писменитѣ споразумения подъ какви бележитѣ трѣбва да ставатъ што неприятелътъ нищо да не може да разбере, ако би нѣщо да му падне въ рѣцетѣ.

Централния Революционенъ комитетъ съ всички речени мѣста ще зема и дава чрезъ окръжния центъръ, а за това сѣки единъ за каквото и да иска да се отнесе до Ц. Б. Р. К. нека се отнесе чрезъ окръж. Центръ-Стамболу-Мехмедъ ефенди.

Подпись
Асланъ Дервишооглу
Кърджалж.

Както се вижда, на Таня войвода е било дадено голѣмо и важно мѣсто. На него е била

(Следва на 4 стр.)

ЗА БОЛШЕВИЗМА

„Въ Русия пакъ разстрелватъ..“

Преди 31-години въ една опушена зала, въ едно лондонско предградие, всрѣдъ чорлави, ругаещи се хора, се роди чудовищното дете, на което сждбата отреди най-кръваво бждеще. Това чудовище—болшевизма—не бѣше плодъ на тайната любовъ между дяволъ и вещица, а плодъ отъ свада между двама приятели. Единия, нискъ, трмавъ, съ монголско лице и две зли искрящи очи, се наричаше Владимиръ Иличъ Уляновъ, известенъ подъ прѣкоръ Ленинъ. Другиятъ, младъ, анемиченъ, съ изцѣкленъ задъ очилата погледъ, сложени надъ голѣмия му нось, носѣше името—Цедербаумъ, което той промѣни следъ това въ по-звучното Мартовъ.

Единъ незначителенъ въпросъ ги наежи единъ срещу другъ: трѣбваше ли редакцията на социалистическия вестникъ „Искра“ да има шестъ

члена или само трима? Цедербаумъ настояваше за шестима, Ленинъ за трима.

Подложиха въпроса на гласуване—мнението на Ленинъ получи мнозинство, и отъ тамъ бѣ дадено на неговата група името „болшевики“.

Общата политическа програма, изработена на социалистическия конгресъ въ Лондонъ, бѣше една отъ най-умѣренитѣ: тя би накарала г. Леонъ Блумъ да се усмихне снизходително и би възхитила г. Ерио.

По принципъ въ нея се намираха всички свободи: политически, религиозни, економически, социални, всички равенства, всички братства—съ една дума идилична картина.

Въ продължение на 15 години Ленинъ конспирира, интригува, убива, ограбва банки, изчезва, появява се, издига се и пада. Ала той не промѣни нито една запетая отъ програ-

мата си, която живѣ незасегнатата до преврата презъ ноември 1917 г. Тогава болшевизма сне маската си. Вестницитѣ бѣха унищожени, учредителното събрание разпуснато, противницитѣ на режима хвърлени въ затворъ, или разстреляни, политическитѣ партии забранени, стачкитѣ жестоко потиснати. И тишина настана—тишина на затворъ и гробища.

Намиратъ се още мечтатели и недотамъ незаинтересовани политици да заявяватъ съ невиненъ видъ: „Какво искате? Може ли да стане омлетъ, безъ да се счупятъ яйцата? Това е участъта на всички революции. Защо да не бжде позволено да се унищожи буржуазията въ полза на пролетарията?“

Е добре, отъ всички блѣфове и съветски лъжи, повтаряни въ чужбина, тая е най-голѣмата. Тѣкмо пролетарията плати счупенитѣ грънци на социалистическата революция.

Въ 1922 г. официалната статистика на Съветитѣ обна-

родва цифритѣ на жертвитѣ, разстреляни отъ чеката: императорското семейство, 31 владци, 1560 свещеници, 34,585 учители, магистрати и лѣкари, 15,367 студенти и професори, 79,900 чиновници, 65,890 аристократи, 56,340 офицери, 106,000 работници, 268,000 войници и моряци, 890,000 селяни.

И тѣй, дори да отречемъ на учителитѣ, студентитѣ и лѣкаритѣ качеството на пролетарии, ние виждаме отъ самитѣ данни на Съветитѣ, че отъ 1,600,000 тѣхни жертви 1,300,000 принадлежатъ безъ всѣкакъвъ споръ къмъ „работн. класа“.

Още тогава, буржуазията, погъвкава, повече подготвена за живота, емигрира, създаде си другъ животъ, подъ друго благоприятно небе или пѣкъ се приспособи и стана необходимо дори за Съветска Русия, тѣй като съветскитѣ управници иматъ нужда отъ инженери, отъ лѣкари, отъ артисти. А „народа“?—За него нѣма пощада. На селянина отнеха

земята, добитѣка, колата, докараха го до състоянието на добитѣкъ, който товаримъ, но не хранимъ.

Житото въ полето, което му-жика е засѣлъ, сжщия нѣма право да се докосне до него. То е предназначено за комунистѣтъ, за износъ и за семе. Въоръжени комсомолци, картечници пазятъ ревниво тая реколтана изгладнѣлитѣ пролетарци.

Нека черноработитѣ се опитатъ да откридатъ нѣколко класа жито. Тѣхъ ги очаква веднага затворъ, каторга, разстрелване! „Повече строгостъ къмъ селянитѣ. Бждете безпощадни“,—заповѣдва г. главния прокуроръ...

Това е положението въ великата Русъ.

Нѣма ли то да разчувства сантименталното сърдце на г. Ерио, който отъ известно време се прегръща съ господаритѣ на социалистическия рай, предмета на надеждитѣ на г. г. Вандервелдъ и Леонъ Блумъ, рая кждето селянина и работника гладуватъ и се управляватъ съ бой и картеченъ огънь?

(Продължение от 3 стр.)

повърнена една от най-важните служби съ права голѣми и неограничени Той е сжществува въл подъ името *Кадиръ Афѣзъ*, а Левски—*Асланъ Дервишооглу Кѣрѣмѣ*.

Безъ да разглеждаме сега подробно историята на Тая войвода, ще подчертаемъ, че на времето цѣлиятъ му родъ си е пострадалъ отъ турскитѣ власти. Бащината му кѣща е била изгорена, чийто следи и до сега личатъ. Дѣлгъ ни се налага да дадемъ на воеводата нужната почитъ и внимание. Той заслужава по-голѣми почести. На първо време трѣбва дома му да се огличи съ паметна плоча, а следъ това да се тури начало за въздигане и отдѣленъ паметникъ.

Създа

БЛАГОДАРНОСТЪ

На 19 того—Никулденъ—стана тържественото отпразднуване стогодишнината на храма „Св. Никола“ въ гр. Сливенъ. По този поводъ настоятелството изказва своята голѣма благодарностъ на Негово Високопреосвещенство Св. Сливенский Митрополитъ г. г. Иларионъ, който се завърна отъ София, специално за тържествата, и въ съслужение съ Негово Високопреподобие Архим. Амвросий и множество свещеници, предаде подбояющия блѣсъкъ на вечернята, всенощното бдени и Св. Литургия. Изказва благодарностъ още на г. Полк. Луковъ, Началникъ гарнизона, за подпомагането на приготовленията и участието му съ г. г. офицеритѣ и войскова часть по време тържествената служба. На г. Кмета за даденото съдействие и участие. На г. инж. Радусевъ за освѣтлението. На гражданството, което взе участие въ тържеството. На православно-християнско братство при храма, което даде своитѣ сръдства и направи площадката предъ олтаря, на хора му, който участвува въ вечернята и службата и на всичкитѣ му членки взели живо участие въ приготовленията. На следнитѣ дарители: г. Архитектъ Г. Козаровъ—2000 лв. г. Пан. х. Ивановъ—1000 лв., г. Инженеръ Тодоръ Ив. Цоневъ—500 лв., г. Хиксъ—500 лв., г. Д-ръ Н. П. Карамболовъ—100 лв., г-жа Радка П. Карамболова—100 лв., г-жа Марийка Д. Люцканова—100 лв., г. Ил. А. Кунковъ—60 лв., г-жа Тинка Г. Арнаудова—100 лв., г-жа Стефанка Д. Арнаудова—100 лв. Благодаримъ сжщо, и на всички лица, които телеграфически поздравиха църквата.

Голѣма благодарностъ изказва още на г-жа К. Ас. Саржанова за скжпата покривка на Св. Престолъ и на г. Ат. Николовъ за даромъ написаната отъ него юбилейна книга.

Печатница „БАЛКАНЪ“

се премѣсти въ новитѣ черковни дюкяни, срещу дървения складъ на Гьошевъ, до паметника „Добри Желѣзовъ“.

Пушете „АРАПЧЕ“

БЕЛФА

— ЕТО „БЕЛФА“!

Най-новото въ българската индустрия е електрическата крушка „БЕЛФА“. Тя Ви дава икономия при покупка и консумация на токъ.

Купувате само „БЕЛФА“!

„ПОДСЛОНЪ“

е най-солидната спестовно-строителна кооперация, която се ползува съ най-широко довѣрие сръдъ всички слоеве на обществото. Само за 10 месеца откакъ сжществува, раздаде на 60 свои спестители по дветѣ таблици 10½ милиона лв. безлихвенъ заемъ. На 1 януарий 1935 г. предстои трето раздаване отъ 10 милиона лв. по дветѣ таблици.

Бездомници, станете членове на „Подслонъ“! Справка и упжтвания при деятеля на сдружението ИВ. РАЙЧЕВЪ, бившъ учител.

МОДЕНЪ МАНИФАКТУРЕНЪ МАГАЗИНЪ

„ДВЕТЪ ТЪРНОВЧЕТА“

По случай премѣстането въ новия си собственъ магазинъ на старото мѣсто, пуска на крайно намалени цени всичкитѣ си манифактурни стоки, именно: разкошни бархети, превъзходни кадифета, гарантирани коприни; доброкачествени хасета и солидни американи въ всички, ширини всички видове вълнени платове и прочее.

Посетете за да се изненадате отъ изборъ и цени!

Телеграма

МОРЕ ОТЪ ГАЛОШИ, ШУШОНИ БОТУШКИ и ПОЛУБОТУШКИ

(Европейски и български)

НАЙ-НОВИТЪ МОДЕЛИ ПРѢСНА СТОКА

3—5 при П. Камбуровъ тел. № 51.

„ДОМОПРИТЕЖАТЕЛЪ“

СТРОИТЕЛНО СП. КООП. СДРУЖЕНИЕ—СОФИЯ—М.-ЛУИЗА 2.

само следъ 8 месеца раздаде по таблица „К“

2,720,000 - лв.

а на 10-я месецъ раздаде нови

3,080,000 лв.

по ДЪЛГОСРОЧНАТА ТАБЛИЦА

Грандани,

Запомнете, че за най-кжсо време и при най-износни условия ще получите безлихвенъ заемъ, като се запишете въ „Домоприитенателъ“, членъ-основателъ на Националния съюзъ на най-солиднитѣ Стр. Сп. Кооп. Сдружения въ България.

Записвания и безплатни упжтвания при Главната агенция за Сливенъ Банка—„ШАЛОМЪ“ Акц. Д-во

Прѣсни

ГАЛОШИ и ШУШОНИ

при БУКО АШЕРЪ

2—5

Златни украшения

Купуватъ на най-високи цени.

Посещението не Ви задължава да купите финитѣ златни украшения часовници и 1000 други подаръци за разни случаи като годижи, свадби, кръщавания, именици и др. ОЧИЛА на фабрични цени.

фирма К. Сахакянъ часовникарь златаръ подъ общината

Всѣкога

отлична балканска саздарма, кози суджукъ, дѣнки и кози сирене, голумъ и тенекия, тичански бобъ, великолепенъ гроздовъ пелинъ, сунгуларско бѣло в нѣ и рекламни хармани цигари „Арапче“ I, II, III кач. при Стефанъ Андреевъ, бившъ Мухтаровъ дюкянъ.

4—10

За праздниците съ 30% намаление

ГАЛОШИ и ШУШОНИ

Хусарски Бутушни

при АСЕНЪ КАЛЧЕВЪ

НАШАТА ДУМА

1935.

Пакъ чиститявания, пакъ поздравя — още една година идва, Нова година! Защо пакъ нова? — Не е ли по добре само друга. Какво ново ще чакаме от нея? — Суетната ни новост, суетното си ново или пакъ радостна промяна въ хората и обществата?

Ще бжде ли по новъ святъ, по другъ, различенъ — по човеченъ? Или пакъ течащъ въ вълновете, ще бжде все тъй сжищъ, все тъй старъ, дори жестокъ и безчовеченъ?

Ще има ли пакъ хора — милиони потиснати отъ братя свои? Ще има ли гладуващи деца и майки, отчаяни мъже? Ще има ли богати до пресипта, и здрави хора, които търсятъ работа и хлябъ?

Святътъ тогава старъ ще бжде, човечитъ по зли; годи-

ната не ще бжде нова, но ще бжде друга.

Наистина не само зло има въ свѣта. А има хора, истински човѣци, съ умъ, сърца и мисълъ.

Народитъ раждатъ достойни синове. Лордъ Жоржъ не давна каза, че Англия иска всички банки да станатъ държавни. Въ Щатитъ 120 милионенъ народъ живѣе геройски въ борба за хлябъ за всички, за поносимъ животъ.

На голѣми и малки народи паднаха царе и министри — все за правда, хлябъ и свобода...

Пакъ иде нова година, друга година. Народъ малъкъ, беденъ и злощастенъ, ние чакаме тази друга година. Друга — въ сърдцата на хората, нова — въ човѣшкитъ дѣла и помисления.

„Изтокъ“

Пакъ слухове.

Мълвата, безличната, вездещата мълва, изтъкана отъ клюка и лъжа, не се уморява. Следъ като види, че не ѝ върви между хората, отива даже и при животнитъ. Следъ като нѣма вече слухове за смѣна на министри, има такива за монополизирание на свинитъ, за облагане на кокошкитъ. Наивни селяни, нѣкъде даже започнали да си изколватъ свинитъ, други да си изпродаватъ кокошкитъ. Подплашено лековѣрие. А всички граждани на държавата ни, въ сжщностъ трѣбва да знаятъ, че не е имало друго правителство, което така бързо и доблестно да е работило за запазване интереситъ на производителното ни население, за подобрението на неговия халъ. Нека презремъ мълвата, хлевоуста, безлична мълва. Фактитъ и истината сж по силни отъ нея. Нека българския гражданинъ, въ града и въ село, знае, че не тя и злитъ и автори се грижатъ за него, а хора, които честно мислятъ, действуватъ и работятъ за доброто на своя народъ.

П.

Пречистване на езика

Въ много отъ държавнитъ учреждения сж дадени нареждания до органитъ имъ въ страната, да бждатъ внимателни въ боравенето имъ съ родния ни езикъ — да го пазятъ, избѣгвайки ненужната употреба на

чужди думи. Сжществуването на тези последнитъ е повече отъ излишно, смѣшно и обидно за насъ, като културенъ и съ голѣмо минало народъ, при наличността на толкова хубави и цѣлѣсти български думи. Много наши радатели за чистота на езика ни сж писали за това. Но внимание не имъ се обръщаше. И до днесъ още, мастития професоръ Баланъ отчаяно се бори за езиковата ни чистота. И него на подбивъ взематъ. Дано казанитъ наредби на правителственитъ учреждения, съ своя авторитетъ допринесатъ нѣщо въ тази насока.

Но ние мислимъ, че езикъ се твори, пази се и се обогатява най-напредъ въ семейството и училището, а следъ това и другде въ живота. Тамъ е първоначалния разсадникъ на всичко добро и ценно. Тамъ трѣбва, родния ни езикъ, да има своя първи храмъ.

Изъ приказния ни театъръ Презъ Коледнитъ празници, приказния театъръ при Б. Н. Читалище „Зора“, ще изнесе, за пръвъ пътъ, епохалната пиеса — „Витлеемския Младенецъ“, драматизация на Б. А. Борозановъ.

Сжщата пиеса ще се играе и въ Народния театъръ.

На Нова година, 10 ч. сутринта, въ салона „Зора“, ще бжде представена отъ приказния театъръ, художествената битов-

Новъ каменовжгленъ периметъръ въ Сливенския балканъ.

М-вото на народното стопанство на 29. XI. 1934 г. съ удо доверение № 11021 е признало изключителното право на каменовжгленната мина „Лъвъ“ — А. к. д-во — В. Търново, за дирене на камени вжглища, въ запазенъ периметъръ, находящъ се въ землището на с. Боровъ долъ (Чамъ Деро), Бѣленска община, Сливенска околия.

Периметъръ е съ пространство 200 хектара, въ правоъгълна форма и се намира северно, въ непосредствено съседство съ каменовжгленната мина „х. Димитъръ“.

Правото върху запазения периметъръ е отъ 20. VIII. 1934 г. Заявления и възраждения противъ отстъпването на периметъръ могатъ да се подаватъ отъ гражданитъ, чрезъ околийското управление.

За полицията

Министерството на вътрешнитъ работи е издало заповѣдъ, съ която се урежда въпроса за униформата на полицейскитъ органи при селскитъ и градски общини. Тя ще бжде сжщата както на държавната полиция, съ бѣлѣзи, отличаващи я, като общинска такава. Съ изискването и на нужния цензъ — най-малко третикласно образование и военна служба, за заемане на полицейска служба, тази последната, както държавна, така и общинска, се поставя на нужната ѝ висота — заемана отъ цензовани и добре подобрени млади хора, а не да бжде свѣрталище на всички корумпирано и негодно, което като стадо лешояди се въртеше около щабоветъ на бившитъ партии и е една отъ многото причини за тѣхната гибелъ. Само по този пътъ, държавата ни ще се здобие съ модерна полиция — такава каквато днесъ има всѣка културна страна.

ва пиеса — „Змейново либе“, въ 5 картини, отъ Ст. Савовъ.

При изпълнението на музикалната частъ въ пиесата, участва М. Тодоровъ, заедно съ други опитни музиканти.

Входъ: 15, 10, 7 и 5 лв.

Пушете „Арапче“

оттеглиха настрана да съзерцаватъ наржотворния си паметникъ. Една минута само — присждата биваше готова. Неодобренъ отъ вещитъ критици „човѣкътъ“ рухваше на парчета. Зимния денъ и тогава биваше малъкъ. Насреща, отъ високото шадраванско минаре се обаждаше имамина. Птичкитъ отъ горния училищенъ бръшлянъ сякашъ разбираха неговата проста молитва. Замлъкваха. Ставаше тихо като въ църква. На западъ се показваше зачервената небесна погача. Общинския фенеръ примигваше усмихнатъ. Прималѣли отъ игра ние седахме мълчаливо край низката софра и поглеждахме гузно баща си, струвайки ни се, че отъ студа, ушитъ ни сж паднали.

До вратата, и сега стоятъ предъ очитъ ми ония високи налѣми, които добрия пастрокъ донасяше веднажъ въ година — прикачване имъ ремъчки и нареждане... на Марина, за Йови, тия пакъ за Божа.

Честити детски дни!

Магазинъ Недевъ & Сарживановъ

честити на многобройната си клиентела новата година и свѣтлитъ Христови празници.

Банка Български Кредитъ А. Д.

честити новата година и празникитъ на клиентитъ си.

Шилиянъ Василевъ

честити на всички познати и клиенти новата година и празникитъ, като имъ пожелава здраве и успѣхъ.

Асенъ Калчевъ

честити на клиентелата си новата год. и Рождеството Христово.

Кондю Златановъ — Шивачъ

честити новата година и Хр. празници на клиентелата си.

Дим. А. Арнаудовъ ф-ка за спирт. питиета

честити новата година на всички свои клиенти и познати.

Сливенската Популярна Банка

честити новата година на всички свои членове и клиенти.

Магазинъ „Реклама“ на В. Ивановъ

честити новата година на всички свои клиенти и познати.

Бр. Копкалиеви

честитятъ на своитъ клиенти новата година.

Пивница „Касапска среща“

честити на многобройнитъ си клиенти и познати новата 1935 год. и имъ пожелава добри бжднини.

Гостилница „Вулканъ“ на Н. Пехливановъ

честити новата година на своитъ клиенти.

Бр. М. Рохови маг. за вълнени платове

честити на своитъ клиенти новата год. и Христовитъ празници

Производ. Коопер. „Шевка“ — Сливенъ

честити на своитъ клиенти новата година и имъ пожелава добри бжднини.

Пан. Г. Камбуровъ

Търговецъ и агентъ на Застр. Д-во „България“

честити новата година и Коледнитъ празници на всички свои клиенти и имъ пожелава весело прекарване.

Шивачница „Аргентина“ на Г. Симеоновъ

честити новата година и Христовитъ празници на своитъ клиенти.

Сава Хрусановъ — Шивачъ

честити-новата год. и Христовитъ празници на своитъ клиенти.

Офицерски магазинъ „Балканъ“.

честити новата год. и свѣтлитъ празници на клиентитъ си

Локалъ „Зора“ на Хр. Балевъ

честити на клиентитъ си новата год. и Христовитъ празници.

Пивница — Димитъръ Мариновъ

честити на своитъ клиенти новата година и свѣтлитъ Христови празници.

ГАВРАИЛОВСКО ОБЩНСКО УПРАВЛЕНИЕ

Обявление No 2518

Гавраиловското общинско управление, Сливенска околия, съобщава на интересующитъ се, че на 10 Януарий 1935 год., въ канцеларията на общин. управление отъ 16 до 18 часа ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ общинския дюкянъ служащъ за дърводѣлска или желѣзарска работилница за време отъ 1 януарий 1935 год. до 31 декемврий 1936 год. Първоначална оценка 600 лв. годишенъ наемъ. Залогъ 10%, закона за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ. По-емнитъ условия могатъ да се видятъ всѣки присжтственъ денъ. Обявлението и гербътъ е за смѣтка на наемателя.

с. Гавраилово 24. XII 1934 год.

Отъ общ. управление

ХРОНИКА

„Изток“ честити на всички свои читатели и приятели Новата година.

Наредбата за работното време поради настъпващите празници — до 6 януарий не ще се спазва.

Отъ забавата устроена на 15 т. м. въ девическата гимназия „Царица Елоенора“ е получено чисто приходъ 3176 лева, която сума ще се употреби за трапезарията при същата гимназия. Родителският комитетъ изказва своята благодарност на всички родители, които посетиха забавата и дадоха своята помощ въ пари и подаръци.

За църквата „Св. Богородица“, г-жа Божана Ап. Стефанова е подарила 1/2 тонъ каменни вжглища. Църковното настоятелство при храма изказва своята благодарност.

Първите резултати отъ дейността на 22-ти комисии назначени отъ Н-ка на Гарнизона за събиране сведения за бедните граждани отъ нашия градъ, се привеждатъ въ редъ. Намърени сж около 1200 бедни ученици, които ще трѣбва да се хранятъ въ трапезарията на основните училища и прогимназиите.

Околийското управление, съобщава за сведения и знание на всички граждани въ околията — ако нѣкой лица действащи отъ името, на които и да било учреждения или власт, събиратъ абонати или обявления за в. „Нови дни“, служейки си съ заплашвания или други подобни срѣдства — веднага да съобщатъ за това въ управлението. Трѣбва да се знае, че днешната власт не натрапва никакви издания на гражданинѣ и чиновниците си.

За свѣтлите Христови празници всрѣдъ владѣщата зима, всички общини въ страната, въ взаимна дейностъ съ църквата и разнитѣ благотворителни дѣла, ще развиятъ възможната благотворителна дейностъ за подпомагане на бедните и нуждаещи се граждани. Ще се работи съобразно мѣстните условия като се има предъ видъ и закона за обществено подпомагане.

За кметъ на с. Михайлово, въ околията ни, е назначенъ нашия приятелъ *Йорданъ Д. Бояновъ*, отъ Сливенъ, досегашенъ кандидатъ — сѣдия при окръжния сѣдъ. Селото Михайлово, съ своята работна община е едно отъ най-важните въ околията ни, а отъ друга страна, познавайки г. Боянова, като човекъ съ развито правно и обществено чувство и познаващъ добре бита и нуждите на селянина — надяваме се, че ще оправдае надеждите, възложени му — за добрата уредба и администриране на Михайловската община.

Усилено се изготвя въ дирекцията на пошитѣ, тел. и телеф. общия планъ за преустройство на селските телефони съобщения, въ свръзка съ новото прегрупироване на общините, и съ който планъ се цели да бждатъ свързани съ телефони всички централни общини.

Съ създаване околийските сѣдилища, заявленията за свидетелства за сѣдимостъ — ще се подаватъ до прокурора при околийския сѣдъ, а не до тоя при областния сѣдъ.

Избрани сж за делегати отъ Бург. областъ за предстоящия конгресъ на общия учител. съюзъ — между триматъ за гим-

назиялната колегия нашия съгражданинъ г. Никола Табаковъ, учителъ въ Бургазъ, а между тримата за прогимназиялната — г. Ив. Тодоровъ — директоръ на срѣдищната прогимназия въ града ни.

Паметникъ на Св. Климентъ Охридски — патронъ на Държавния университетъ, ще се издигне, на площада предъ новата сгра на университета. За да успѣе въ това си родолюбиво начинание, академическия съветъ, моли за подкрепата на всички родолюбиви и съзнателни граждани. Това културно дѣло, наистина, трѣбва да бжде подкрепено отъ всички българи, общини, учреждения и др; чрезъ него българската култура ще покаже още единъ пътъ своята сила и възможност.

М-вото на вътрешните работи, събира сведения, кои села въ страната сж електрифицирани и съ какъвъ токъ, съ огледъ предстоящото снабдяване на централните общини съ електричество и добротествени радио-приемници.

Понеже — съгл. зак. за селските общини, предварителния имъ контролъ за разходи подъ 20 х. лв. се извършва отъ областната смѣтна палата, то всички общини, при представянето на бюджетите си за утвърждение, ще представятъ и по единъ завѣренъ преписъ въ смѣтната палата.

За въ бждаще, когато има сѣдебни процеси между села отъ една и съща сборна община, отдѣлните села ще се представятъ предъ сѣдилищата отъ мѣстни жители, посочени отъ централния кметъ, протоколно решение на съвета и назначени отъ околийския управителъ.

При издаването на преносителни свидетелства, обр. 1 и обр. 2 — при продажба на спиртни питиета (вино, ракии и др.) съ които се установява дали е заплатенъ на държавата следуемия се данъкъ — общ. управления издаващи сѣдитѣ преносителни — не следва да събиратъ никакви такси върху сѣдитѣ, а ще ги издаватъ безплатно на гражданиѣ. Таквъ е смисъла на закона, такова нареждане е издало и м-вото на вътр. работи.

Згодила се е г-ца *Катя Загорова* дъщеря на съгражданина ни — адвокатъ Н. Загоровъ, за г. *Христо Андреевъ*, адвокатъ, отъ Стара-Загора, синъ на управителя на Б. З. К. Банка — г. Ставри Андреевъ. Нашиятъ благопожелания.

Председателъ на контролната комисия по данъка върху приходите — за въ бждаще ще бжде околийския ни сѣдия.

За гостилниците, млѣкарниците и работилниците, къмъ тѣхъ е издадена заповѣдъ отъ м-ра на вътрешните работи, до подведомственитѣ му административни и санитарни власти — да бждатъ взискателни, при приложението на законитѣ за народното здраве и за администрацията и полицията, въ постановленията имъ относно казанитѣ заведения. Сѣдитѣ трѣбва да отговарятъ на всички условия — размѣри, хигиеничност, чистота, въ който случай ще бжде разрешено отварянето на нови такива и запазването на съществуващите.

Постигнато е окончателно споразумение между правителството ни и Гърция, по въпроса за Доспатските гори, въ Родопитѣ. За сѣжитѣ ще бжде дадено обезщетение на гърците. Най-после се ликвидира съ единъ голѣмъ въпросъ, който до сега е билъ значителна пречка въ подобрене отношенията ни съ южната съседка.

Ж. П. Станция Сливенъ издава въ празнични и недѣлни дни до 15 III 1935 год. увеселителни билети до станциите и спирките до Голѣмо Шивачево включително, които билети важатъ и за връщане същия денъ, или на следния денъ.

Билетитѣ струватъ за отиване и връщане: до Източно Шивачево 30 лева, Чумерна 26 лв., Орѣшакъ 20 лева, Гавраилово 16 лв и Чинтулово 12 лв.

Лошо впечатление прави небрежното неформено обличане на нѣкой ученици отъ гимназията. Често се срещатъ изъ улиците младежи — ученици, съ обезформени, намачкани като парцали фуражки, накривени на главите имъ, като на пияни фойтонджии, съ разкопчани якни, съ комично широки панталони — въобще далечъ отъ приличия и красивъ образъ, който трѣбва да има единъ ученикъ. Надѣваме се, че управлението на гимназията е достатъчно силно за да приучи своите ученици къмъ редъ и дисциплина. А който не желае да възприеме сѣщата, то естествено е, че мѣстото му е вънъ отъ училищната сграда, кдето ще намѣри пълна свобода.

Сливенския околийски управителъ г. Георги Арнаудовъ, си е подалъ оставката и на, негово мѣсто е назначенъ г. Йорданъ Йордановъ, дългогодишенъ сѣдия въ града ни, сега членъ на Областния сѣдъ въ Стара-Загора.

Отъ г. Йордановъ можемъ да очакваме само мъдро и полезно ръководене града и околията ни.

Разрешено е издаването на авансова платежна заповѣдъ на Сливенската инспекция на труда за 50,000 лв., която сума ще бжде раздадена на регистриранитѣ безработни Сливенски работници.

Въ близко време „Изтокъ“ ще започне да печати подъ надсловъ „Сливенъ и родното изкуство“ отдѣлни характеристики на всички Сливенски художници — отъ Добровича и Кювлиева до тия отъ наши дни, живущи въ Сливенъ или извънъ него. Характеристиките ще бждатъ илюстрирани.

Назначенъ е за Кметъ на с. Еленово, Ново-Загорско — г. Зах. Куванджиевъ, адвокатъ въ града ни.

Сливенския общински сѣдъ ималъ до сега десетъ сѣдебни заседания. По голѣмата частъ отъ гражданскитѣ помирителни дѣла — се прекратяватъ съ постигната спогодба. Постъплението на дѣлата върви усилено. За да върви успѣшно работата въ сѣда, по бюджета сж предвидени две писарски мѣста.

Следъ 1 януарий ще се назначи общински сѣдия. Сѣда ще се помѣщава въ статитѣ на бившия I Слив. Мирови сѣдъ.

Персоналътъ въ частните предприятия.

По подобие на държавните учреждения, наредено е и всички частни предприятия да освободятъ отъ длъжностъ ония чиновници и служащи, които иматъ нѣколко члена отъ семейството си на каквото и да е доходна работа, пенсионеритѣ безъ нужния цензъ, по-възрастнитѣ отъ 60 години, съ сигуренъ доходъ отъ пенсия и др. Тѣй ще се откриятъ мѣста за безработни интелигентни хора. Дирекцията на труда ще изработи специална наредба за настаняване на работа умствени работници.

Магазинъ „Каиро“ на Ганчо Боевъ

честити новата година и свѣтлите Христови празници на клиентитѣ си и имъ пожелава всичко хубавъ.

Магазинъ „Дветѣ Търновчета“

честити на многобройнитѣ си клиенти новата година и свѣтлите празници.

Бр. П. Василеви — тютюно-фабриканти

честитатъ на своитѣ клиенти новата година и имъ пожелава добри бждини.

Георги Черногооровъ — общаръ

честити на клиентитѣ си новата година.

VI Постояненъ бирникъ — градъ Сливенъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 593

Въ допълнение на обявлението ми подъ № 549/1634 г. публикувано въ „Държавенъ вестникъ“, бр. № 205 отъ 8 декемрий 1934 год., явява се на интересующитѣ се, че на 9 януарий 1935 година, 17 часа, въ канцеларията ми въ Сливенското данъчно управление, стая № 4, I етажъ, ще свърши продажбата на следния недвижимъ имотъ, принадлежащъ на наследниците на Али бей Халилъ Беевъ, отъ гр. Сливенъ, за погашение на дългътъ имъ къмъ държавното съкровище — произходящъ отъ закѣснѣли прѣки данъци, а именно:

Едно дворно мѣсто отъ 1251 кв. метра, на ул. „Сава Раковски“ гр. Сливенъ, при граници: отъ две страни улица, Андонъ Василевъ, Н-цитѣ на Гарабетъ х. Мунаиловъ, Панайотъ Семидчиевъ, Сѣбка Г. Калова и Хайганушъ Дикронъ. Мѣстото се продава изцѣло. Оценено е отъ вещи лица за 312,750 лв., а наддаването ще почне, съгласно чл. чл. 802 и 831 отъ гражданското сѣдопроизводство, съ 40 % по-ниско т. е. отъ 187,650 лв. Проданъта свършва вмѣсто на 8 януарий на 9 сѣщия месецъ 1935 година, съгласно чл. чл. 566 и 568 отъ гражданското сѣдопроизводство.

Залого за правоучастие въ търга е 10% върху първоначалната оценка.

Имота е свободенъ отъ ипотека и възбрана. Желаящитѣ да го купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ денъ и часъ, за да прегледатъ книгата и наддаватъ.

гр. Сливенъ, 24. декемрий 1934 год.

Бирникъ: П. Д. Бояджиевъ

ШИЛИЯНЪ ВАСИЛЕВЪ

(Кревати, кушетки; Печки, готв. машини; Столове, гарнитури, маси; Радио, грамофони, плочи; Галоши, шушони, гум. обувки; Подови мушамы; Бръснарски потреби и пр.)

и АГЕНЦИЯТА НА ОСИГУРИТ. Д-во

„БАЛКАНЪ“

(Осигуровки: Животъ, Пожаръ, Транспортъ, Злополука, Стъкла и др.)

Телеф. No 88.

СЕ ПРЕМѢСТИ ВЪ НОВИТЕ ЦЪРКОВНИ МАГАЗИНИ до паметника Добри Желѣзковъ („Шадарфана“), срещу стъкларницата МОШ. ЕСКЕНАЗИ.

Приятели, познати и клиенти да заповѣдатъ..

КИНО „ЗОРА“

Отъ понедѣлникъ 31 т. м. великолепия музикаленъ филмъ **ЩЕ БЪДЕШЪ МОЯ!...** съ Магда Шнайдеръ и Вили Форстъ

Дневни: понедѣл., втор. и срѣда 3 ч.

Отъ четвъртъкъ **ТАРЗАНЪ И ЗЛАТНАТА ЖЕНА**